

ÎNCHEIERE

25 mai 2016

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului,

– Svetlana Filincova,

Judecători –

Dumitru Mardari, Maria Ghervas

Examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Evghenia Șveț,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Constantin Șveț împotriva lui Nicolae Șveț și Evghenia Șveț, privind partajarea bunului imobil și obligarea de a nu crea obstacole în folosința imobilului,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 decembrie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de Șveț Constantin,

a c o n s t a t a t :

La 15 august 2012 Constantin Șveț a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolae Șveț și Evghenia Șveț, solicitînd partajarea apartamentului nr.68 amplasat în mun.Bălți, str.Alexandru cel Bun nr.40 și obligarea a nu-i crea obstacole în folosința spațiului locativ.

În motivarea cererii a indicat că în anul 1988 familiei sale, în componență de trei persoane, i-a fost repartizat apartamentul nr.68 din mun.Bălți, str.Alexandru cel Bun nr.40, cu suprafața totală de 67,0 mp și suprafața locativă de 41,4 mp. Conform hotărîrii nr.129 din 06 martie 1996 a Comisie pentru privatizarea spațiului locativ de pe lângă Primăria mun.Bălți, spațiul locativ respectiv a fost privatizat și transmis în proprietate privată. La privatizare au participat Constantin Șveț, Evghenia Șveț, Nicolae Șveț și Veiț Anatolie. Începînd cu anul 2010, din cauza atitudinii negative, a fost impus să părăsească imobilul și să închirieze spațiu locativ.

Prin hotărîrea Judecătoriei Bălți din 14 septembrie 2015 a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Constantin Șveț

împotriva lui Nicolae Şveţ şi Evghenia Şveţ, privind partajarea bunului imobil şi obligarea de a nu crea obstacole.

Prin decizia Curţii de Apel Bălţi din 15 decembrie 2015 a fost admis apelul declarat de Constantin Şveţ. A fost casată parţial hotărîrea Judecătorei Bălţi din 14 septembrie 2015, în latura partajării bunului imobil şi a fost pronunţată o nouă hotărîre, prin care a fost admisă acţiunea înaintată de Constantin Şveţ în latura partajării bunului imobil şi dispusă partajarea averii comune a apartamentului din str. Alexandru cel Bun nr.40/68, mun.Bălţi, prin atribuirea bunului în proprietatea Eugeniei Şveţ şi a lui Nicolai Şveţ în cote părţi ideale, egale, cu încasarea de la Eugenia Şveţ şi Nicolai Şveţ în beneficiul lui Constantin Şveţ a sultei în mărime de 174 795,33 lei, adică a câte 87 398 lei de la fiecare coproprietar. A fost încasat de la Eugenia Şveţ în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 5 899 lei. A fost încasat de la Nicolai Şveţ în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 5 899 lei. În rest, hotărîrea a fost menţinută.

La 25 martie 2016 Evghenia Şveţ a declarat recurs împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 15 decembrie 2015, solicitînd casarea deciziei şi remiterea pricinii la rejudecare.

În motivarea cererii a indicat că pricina civilă în cauză a fost examinată în lipsa unui participant la proces, ori pentru şedinţa de judecată din 15 decembrie 2015 Evghenia Şveţ nu a fost citată.

A mai indicat că instanţa de apel în mod eronat a apreciat că apartamentul litigios nu este partajabil, deşi potrivit raportului de constatare nr.58 din 14.01.2015 este posibil de a fi partajat în 3 părţi inegale.

Sustine că este neîntemeiată concluzia instanţei de apel precum că coproprietarii sunt în imposibilitate de a conlocui, ori recurenta este de acord ca intimatul Constantin Şveţ să revină.

Consideră decizia instanţei de apel ca fiind ilegală şi neîntemeiată şi care necesită a fi casată.

La 24 mai 2016 Constantin Şveţ a depus referinţă la recursul declarat de Evghenia Şveţ, solicitînd respingerea cererii.

Analizînd temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii, referinţă şi în conformitate cu prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră recursul declarat de Evghenia Şveţ ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) din Codul de Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurentă, însoțite de expunerea circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurteii, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, din Codul de Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii, avînd un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

Cu referire la argumentarea recurenței precum că instanța a examinat cauza în lipsa Evgheniei Șveț, nefiind înștiințată despre data, ora și locul ședinței de judecată, Colegiul consideră această abordare ca fiind declarativă, în condițiile în care recurența era în cunoștință de cauză despre examinarea litigiului dat, iar avocatul acestei a fost citat legal pentru ședința de judecată.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Evghenia Șveț.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova,

Judecători –

Dumitru Mardari

Maria Ghervas